

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи състав)

6 ноември 2007 година *

По дело T-28/06

RheinfelsQuellen H. Hövelmann GmbH & Co. KG, установено в Duisburg (Германия), за което се явяват адв. W. Kellenter и адв. A. Lambrecht, avocats,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП), за която се явява г-н G. Schneider, в качеството на представител,

ОТВЕТНИК,

* Език на производството: немски.

с предмет жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 17 ноември 2005 г. (преписка R 1179/2004-2), относно заявка за регистрация на словната марка „VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN“ като марка на Общността,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (първи състав),

състоящ се от: г-н J. D. Cooke, председател, г-жа I. Labucka и г-н M. Prek, съдии,
секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 24 януари 2006 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 13 април 2006 г.,

след съдебното заседание от 15 май 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 8 август 2002 г. жалбоподателят подава заявка за марка на Общността до Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) съгласно изменения Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).
- 2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN“.
- 3 Стоките, за които се иска регистрацията, спадат към класове 32 и 33 по смисъла на Ницката спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и допълнена, и отговарят за всеки от тези класове на следното описание:

— „бира; минерални и газирани води и други безалкохолни напитки; плодови напитки и сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки; коктейли“, които спадат към клас 32,

— „алкохолни напитки (с изключение на бира)“, които спадат към клас 33.

- 4 С решение от 20 октомври 2004 г. проверителят отхвърля заявката за регистрация съгласно член 38 от Регламент № 40/94 с мотива, че словният знак е лишен от всякакъв отличителен характер.
- 5 На 20 декември 2004 г. жалбоподателят подава жалба пред СХВП съгласно членове 57—62 от Регламент № 40/94 срещу решението на проверителя.
- 6 С решение от 17 ноември 2005 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), втори апелативен състав отхвърля жалбата с мотива, че въпросният знак е описателен и поради това попада в хипотезата на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94.

Искания на страните

- 7 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

8 СХВП иска от Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

9 Жалбоподателят изтъква две правни основания за отмяна, изведени от нарушение съответно на член 7, параграф 1, буква в) и член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

Доводи на страните

10 Относно правното основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, жалбоподателят твърди, че заявената марка не е съставена изключително от означения, които описват основните характерни особености на стоките, за които е поискана регистрацията.

11 В тази връзка жалбоподателят поддържа, на първо място, че спорният словен знак е плод на необичайно и индивидуално творчество и не представлява обикновено словосъчетание в немския език.

- 12 На следващо място, жалбоподателят изтъква, че що се отнася до посочените стоки, не съществува настояща или бъдеща необходимост от запазване на възможността за свободно ползване на това мото. Всъщност както словосъчетанието в неговата цялост, така и различните му елементи, обикновено не били използвани за означаване на напитки, и по-конкретно минерални води.
- 13 На последно място, жалбоподателят се позовава на двусмисления характер на спорното мото на немски език. Той произтичал от абстрактния характер на думата „ursprung“ и различните тълкувания, на които тя можела да бъде предмет в контекста на съответните стоки, както и от двусмисления характер и липсата на ясно значение на термина „vollkommen“ в контекста на напитките. Следователно словосъчетанието „vom ursprung her vollkommen“ било също лишено от ясно и напълно описателно значение. Освен това най-важните думи от мотото не описвали пряко и ясно някои основни характерни особености на посочените стоки, нито поотделно, нито в съчетание.
- 14 СХВП поддържа, на първо място, че за целите на преценката на описателния характер на знака е достатъчно този знак да може да бъде използван на пазара или в ежедневиен език, а не да бъде действително използван.
- 15 На следващо място, СХВП подчертава, че следвало да се откаже регистрацията на знака, ако поне едно от неговите значения обозначава характерна особеност на съответните стоки или услуги. Впрочем най-важните думи от знака в конкретния случай имали ясно значение в контекста на мотото, а именно, че стоките, които този знак обозначава, били свързани по произхода си.
- 16 На последно място, в концептуален план СХВП счита, че въпросът дали от икономическа гледна точка характерните особености на стоките, които могат да бъдат описани, са основни или допълнителни не е от значение. В настоящия

случай качеството на основните съставки било описано като отлично. Следователно не било необходимо да се установява дали това качество служи на потребителя за основен критерий при избора на стоките или дали позоваването на качеството не описва някои основни характерни особености на последните. За да се приложи разпоредбата на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, било достатъчно мотото в неговата цялост да бъде разбираемо на пръв поглед за съответния потребител, в съзнанието на който то има значението на указание за качество, а именно за отлично качество по произход.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 17 Съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 отказва се регистрация на „марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговията, за да се обозначи вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките, или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености“.
- 18 Като забранява регистрацията на такива знаци, този член преследва цел от общ интерес, която изисква знаците или означенията, които описват характерните особености на стоки или услуги, за които е поискана регистрацията, да могат да бъдат свободно използвани от всички. Следователно този член възпрепятства възможността тези знаци или означения да бъдат запазени само за едно предприятие, което ги е регистрирало като марка (Решение на Съда от 23 октомври 2003 г. по дело СХВП/Wrigley, C-191/01 P, Recueil, стр. I-12447, точка. 31).
- 19 Освен това знаците, посочени в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, се считат за негодни да осъществяват основната функция на марката,

а именно да установяват търговския произход на стоката или услугата, за да дадат възможност по този начин на потребителя, който придобива обозначената с марката стока или услуга, при едно последващо придобиване да направи същия избор, ако опитът му се окаже положителен, или да направи друг избор, ако опитът се окаже отрицателен (Решение на Първоинстанционния съд от 27 февруари 2002 г. по дело Ellos/CXВП (ELLOS), Т-219/00, Recueil, стр. II-753, точка 28 и Решение на Първоинстанционния съд от 27 ноември 2003 г. по дело Quick/CXВП (Quick), Т-348/02, Recueil, стр. II-5071, точка 28).

20 Знаците или означенията, посочени в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 са следователно само тези, които при нормална от гледна точка на потребителя употреба могат да служат пряко или чрез споменаване на една от нейните съществени характерни особености за обозначаване на стока или услуга, като тази, за която се иска регистрация (Решение на Съда от 20 септември 2001 г. по дело Procter & Gamble/CXВП, С-383/99 P, Recueil, стр. I-6251, точка 39). Следователно преценката на описателния характер на един знак може да бъде направена само, от една страна, от гледна точка на съответните стоки или услуги, и от друга страна, от гледна точка на разбирането, което имат за него съответните потребители (Решение на Първоинстанционния съд от 16 март 2006 г. по дело Telefon & Buch/CXВП — Herold Business Data (WEISSE SEITEN), Т-322/03, Recueil, стр. II-835, точка 90).

21 На последно място, следва да се напомни, че критериите, установени от съдебната практика за определяне дали словна марка, съставена от няколко словни елемента, е описателна или не, са идентични на тези, прилагани при словен знак, съставен само от един словен елемент.

22 В настоящия случай стоките, посочени в заявката за регистрация на марка, са алкохолни и безалкохолни напитки, които спадат към класове 32 и 33. Става въпрос за стоки за ежедневна употреба, които са насочени към широк кръг от потребители и се разпространяват не само посредством търговията на дребно

(супермаркети, търговски центрове или големи магазини) или специализираната търговия и специализираните продажби по пощата, но също и в ресторанти и кафенета. Следователно апелативният състав е приел правилно, че трябва да бъде взета предвид гледната точка на средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници е наблюдателен и съобразителен (вж. в този смисъл Решение на Съда от 22 юни 1999 г. по дело Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, стр. I-3819, точка 26 и Решение на Първоинстанционния съд от 7 юни 2001 г. по дело DKV/CXВП (EuroHealth), T-359/99, Recueil, стр. II-1645, точка 27).

23 От друга страна, тъй като въпросният словен знак е съставен от думи на немски език, съответните потребители, към които той е насочен, са немскоговорещи. Поради това в приложение на член 7, параграф 2 от Регламент № 40/94 съответните потребители, по отношение на които следва да се прецени абсолютното основание за отказ, са средните немскоговорещи потребители (в този смисъл вж. Решение на Първоинстанционния съд по дело ELLOS, посочено по-горе, точка 31 и Решение на Първоинстанционния съд от 12 януари 2005 г. по дело Deutsche Post EURO EXPRESS/CXВП (EUROPREMIUM), T-334/03, Recueil, стр. II-65, точка 28).

24 Що се отнася до значението на израза „vom ursprung her vollkommen“, от точки 34—40 на обжалваното решение, както и от обясненията, дадени от СХВП в писмения ѝ отговор и в хода на съдебното заседание, е видно, че този знак изразява по напълно ясен начин, че стоките, които обозначава са свършени по произхода си, т. е. още от самото начало, и че следователно са несравними, безупречни и не се нуждаят от никакво обработване или подобряване. По този начин мотото ясно посочва, че високото качество на стоката се основава на качеството на оригиналната стока. Всъщност СХВП счита, че в това мото съществителното „ursprung“ насочва към източника, към произхода, докато прилагателното „vollkommen“ изтъква свършенството, следователно най-високото качество.

25 Относно естеството на връзката, която съществува между мотото и съответните стоки, апелативният състав счита, че алкохолните и безалкохолните

напитки, които то обозначава, както и основните съставки и препаратите за приготвянето им, имат качеството да бъдат свършени по произхода си, т.е. още от източника или от мястото на произход.

26 Като се вземе предвид самия знак, стоките, за които регистрацията е поискана и разбирането на този знак от съответните потребители, преценката на апелативният състав за описателния характер на заявената марка е правилна.

27 На първо място, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, основано на необичайния характер на спорното словосъчетание, който е доказан по-специално с факта, че при търсене в Интернет не се намира никакво срещане на израза „vom ursprung her vollkommen“, не може да окаже влияние върху тази преценка.

28 Всъщност, от една страна, това мото е граматически правилно и не представлява необичайно или удивяващо словосъчетание на немски език. От друга страна, от съдебната практика е видно, че за да се откаже регистрацията на основание на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 не е необходимо посочените в този член знаци и означения, съставляващи марката, към момента на заявката за регистрацията да бъдат действително използвани за описание на стоките или услугите, за които заявката е подадена, или на характерните особености на тези стоки или услуги. Достатъчно е, както дори посочва буквата на тази разпоредба, тези знаци и означения да могат да бъдат използвани с такава цел (Решение на Съда от 12 февруари 2004 г. по дело Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, стр. I-1619, точка 97, Решение на Съда по дело СХВП/Wrigley, посочено по-горе, точка 32 и Определение на Съда от 5 февруари 2004 г. по дело Telefon & Buch/СХВП, C-326/01 P, Recueil, стр. I-1371, точка 28).

- 29 На второ място, жалбоподателят погрешно поддържа, че по отношение на израза „vom ursprung her vollkommen“ липсва необходимост от запазване на възможността за свободно ползване с мотива, че това словосъчетание не било обичайно за обозначаване на напитки.
- 30 Необходимо е все пак да се подчертае, че важните думи, които съставят заявената марка, са били вече използвани в мото за напитки. СХВП посочва в тази връзка следните примери: „vollkommener genuß“ на Efes Pilsener, „gerolsteiner. einfach vollkommen“ на Gerolsteiner, „in jeder weise vollkommen“ на Jacobs Kaffee, „ursprung des biers“ на Weihenstephan или още „so gesund wie sein ursprung“ на Volvic. Фактът, че не е могъл да бъде посочен нито един пример за мото, което да обединява двете важни думи, съставлящи спорния знак, не оказва влияние върху заключението на СХВП относно съществуването на необходимост от запазване на възможността за свободно ползване. От съдебната практика, посочена в точка 28 по-горе, е видно, че е достатъчно тези знаци и означения да могат да бъдат използвани за описателни цели.
- 31 Освен това следва да се напомни, че Съдът е приел, че прилагането на член 3, параграф 1, буква в) от Първа Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92), чиято редакция е идентична на тази на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, не зависи от съществуването на конкретна, настояща и сериозна необходимост от запазване на възможността за свободно ползване (Решение на Съда от 4 май 1999 г. по дело Windsurfing Chiemsee, C-108/97 и C-109/97, Recueil, стр. I-2779, точка 35; Решение на Първоинстанционния съд от 20 март 2002 г. по дело DaimlerChrysler/CXВП (CARCARD), T-356/00, Recueil, стр. II-1963, точка 27). С оглед прилагането на посочения член 7, параграф 1, буква в) е необходимо единствено да се разгледа, въз основа на релевантното значение на разглеждания словен знак, дали от гледна точка на съответните потребители съществува достатъчно пряка и конкретна връзка между знака и стоките или услугите, за които е поискана регистрацията (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 20 юли 2004 г. по дело Lissotschenko и Hentze/CXВП (LIMO), T-311/02, Recueil, стр. II-2957, точка 30 и цитираната съдебна практика).

32 На трето място, твърдението на жалбоподателя, че както изразът в неговата цялост, така и елементите, които го съставят, са двусмислени, подлежат на тълкуване, могат да бъдат разбрани по много начини и поради това нямат ясно и определено значение, не е релевантно. Всъщност като се вземат предвид стоките и услугите, за които е поискана регистрацията, значението, прието от апелативния състав, е правилно. Следва да се напомни, от една страна, че за да се приложи член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, е достатъчно словният знак, в поне едно от своите възможни значения, да обозначава характерна особеност на съответните стоки или услуги (в този смисъл и по аналогия вж. Решение по дело Koninklijke KPN Nederland, посочено по-горе, точка 32). От друга страна, при съставна словна марка следва да се вземе предвид релевантното значение на същата, установено въз основа на всички елементи, от които тя е съставена, а не само въз основа на един от тези елементи.

33 В тази връзка, ако думата „ursprung“ може да има няколко значения, то тя има ясно значение в контекста на това мото, а именно това на „източник“ или „произход“. Аналогично, макар терминът „vollkommen“ да може да се чете както като прилагателно, така и като наречие, в рамките на мотото той не може да бъде схванат по друг начин, освен като прилагателно. Така доводът на жалбоподателя, съгласно който изразът в неговата цялост бил двусмислен, се основава единствено на описанието на възможните значения на отделните елементи, които го съставят.

34 В тази връзка семантичното тълкуване на заявената марка, извършено от СХВП, се потвърждава от резултата от проведеното от жалбоподателя търсене в Интернет, на което последният се позовава във връзка с второто си правно основание. Става дума за израза „wasser muss vom ursprung her vollkommen sein“ (водата трябва да бъде съвършена по произхода си), който произлиза от интернет страница за стоките, предлагани на пазара от самия жалбоподател. Следователно изразът по никакъв начин не е двусмислен.

35 Освен това жалбоподателят поддържа погрешно, че мотото не можело да има значение в съзнанието на съответния потребител, тъй като не съществуват вода, бира, лимонада или дори плодов сок, свършени поради своя произход, тъй като тези различни стоки трябва по необходимост да преминат различни процеси на филтриране, пречистване, микробиологично обработване и газирание или дори ферментация, преди да бъдат бутилирани. Всъщност в рамките на преценката на абсолютното основание за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, въпросът дали значението на заявената марка има технически смисъл не е релевантен.

36 На последно място, Първоинстанционният съд счита, че концептуалното съдържание на заявената марка представлява достатъчно пряко и конкретно позоваване на характерните особености на стоките, обхванати от заявката за регистрация, т. е. алкохолни и безалкохолни напитки, които спадат към класове 32 и 33.

37 Всъщност мотото ясно се отнася за чистотата и съвършенството на основните съставки на напитките, и по-специално на използваната вода. Впрочем чистотата и съвършенството на основните съставки имат особено значение за стоките, които спадат към класове 32 и 33. Относно минералните води изначалното съвършенство на използваната изворна вода е решаващ фактор за определяне качеството на напитката както по отношение на вкуса, така и по отношение на здравословността. За плодовите сокове, бирите и другите алкохолни напитки, произходът на техните основни съставки също е фактор с голямо значение за определяне на качеството на тези стоки.

38 Поради това Първоинстанционният съд счита, че думите, поотделно или в съчетание, се отнасят пряко и ясно за характерните особености на съответните стоки и следователно жалбоподателят погрешно твърди, че знакът насочва най-много към съвсем общо положително възприятие или чувство.

- 39 Следва да се допълни, че основателно може да се приеме, че чистотата и изначалното съвършенство на базисните съставки са характерни особености, които се вземат предвид при избора от страна на съответния потребител.
- 40 Следователно от гледна точка на съответните потребители съществува достатъчно пряка и конкретна връзка между съответното словосъчетание и стоките, които спадат към класове 32 и 33.
- 41 При тези условия е видно, че жалбоподателят не е изтъкнал никакъв довод, който да обоснове отмяната на обжалваното решение, в което апелативният състав отказва регистрация на заявената марка поради нейния описателен характер.
- 42 Следователно първото правно основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, трябва да бъде отхвърлено.
- 43 При тези условия второто правно основание, изведено от нарушаване на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 не следва да бъде разгледано. Всъщност съгласно добре установената съдебна практика е достатъчно да се прилага едно от абсолютните основания за отказ, изброени в член 7, параграф 1 от Регламент № 40/94, за да не може знакът да бъде регистриран като марка на Общността (Решение на Съда от 19 септември 2002 г. по дело DKV/СХВП, С-104/00 Р, Rescuil, стр. I-7561, точка 29; Решение на Първоинстанционния

съд от 26 октомври 2000 г. по дело Community Concepts/CXВП (Investorworld), T-360/99, Recueil, стр. II-3545, точка 26; Решение на Първоинстанционния съд от 31 януари 2001 г. по дело Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/CXВП (Giroform), T-331/99, Recueil, стр. II-433, точка 30; Решение на Първоинстанционния съд от по дело Bosch/CXВП (Kit Pro и Kit Super Pro), T-79/01 и T-86/01, Recueil, стр. II-4881, точка 36 и Решение по дело LIMO, посочено по-горе, точка 49).

- 44 Освен това съгласно съдебната практика словна марка, която описва характерните особености на стоките или услугите по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, по тази причина е задължително лишена от отличителен характер, що се отнася до тези стоки или услуги по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент (Решение на Първоинстанционния съд от 12 януари 2005 г. по дело Wieland-Werke/CXВП (SnTEM, SnPUR, SnMIX), T-367/02—T-369/02, Recueil, стр. II-47, точка 46 и Решение на Първоинстанционния съд от 10 октомври 2006 г по дело PTV/CXВП (map&guide), T-302/03, Recueil, стр. II-4039, точки 33 и 34; по аналогия вж. Решение на Съда от 12 февруари 2004 г. по дело Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, стр. I-1699, точка 19).

- 45 Следователно жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 46 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ищецът е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати разноските в съответствие с искането на CXВП.

По изложените съображения,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

- 2) **Осъжда RheinfelsQuellen H. Hövelmann GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.**

Cooke

Labucka

Prek

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 ноември 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

J. D. Cooke